

A Miguelot

He convocat galàxies,
la serenor del cel,
el lligam dels acords
per observar què parles.
No res em cal si véns,
com tampoc si te'n vas.
Has estat generós,
tan breu com transparent.
Als teus ulls he pregat
un mot i com un llamp
de llum m'ha estat dat.
No has tingut problemes,
has estat natural;
Hem rodolat pels camps
de la paraula viva.
Hem escoltat els altres
llurs clams, els crits, el verb.
Són els companys i amics
que ens nodreixen de vida.
La colla de Grupeco
espill d'un paradís...
I com sempre em somrius
note una força oculta
emergint del teu cor.
En el silenci et viu
ahora que et transforma

un bell foc:

gratitud.